

3. *Попит та пропозиція робочої сили у 2016 -2017 рр. [Електронний ресурс].– Режим доступу: <http://www.ifstat.gov.ua/>*
 4. *Працевлаштування зареєстрованих безробітних у 2017 році [Електронний ресурс].–Режим доступу: <http://www.ifstat.gov.ua/>*
-

Собчишин Галина Богданівна, студентка 5 курсу,
Сабецька Тетяна Ігорівна, к.е.н.,
доцент кафедри гуманітарних та
фундаментальних дисциплін,

ОСОБЛИВОСТІ ПЛАНУВАННЯ ВИРОБНИЧОЇ ПРОГРАМИ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Планування виробничої діяльності в умовах сучасного ринку вимагає від підприємства самостійного пошуку відповідей на фундаментальні питання економіки: “що виробляти?”, “скільки виробляти?” та “який розмір прибутку очікувати?”. Вирішення цих завдань, власне, і лягає в основу виробничої програми підприємства на плановий період.

Так, на думку авторів І. О. Чаюн й І. Ю. Бондар, “планування виробничої програми підприємства – це чітке передбачення і програмування на перспективу обсягів виробничого процесу та реалізації продукції” [3, с. 26].

Науковець В. Є. Москалюк вважає, що планування виробничої програми являє собою “процес розроблення та виконання основних показників з обсягів виробництва. Номенклатуру, асортимент і кількісні показники продукції визначають виходячи з потреб ринку, на підставі яких складають план збуту продукції” [2, с. 80].

Дещо схоже тлумачення зустрічається у М. І. Бухалкова: “Планування виробництва і реалізації продукції... – це процес розробки і виконання основних показників річного плану, що включають передбачення потреб ринку на найближчу та віддалену перспективу” [1, с. 144–145].

Отже, процес планування виробничої програми підприємства – це цілеспрямоване, обґрунтоване платоспроможним попитом цільових споживачів та ефективно з комерційної точки зору формування оптимальних планових показників: номенклатури, асортименту, обсягів та термінів виготовлення продукції відповідно до поставлених стратегічних і тактичних цілей.

Однак для того, щоб розроблена виробнича програма була успішно реалізована, потрібно докласти значних зусиль із удосконалення самого процесу та методики її розробки. Виходячи із наукових досліджень вітчизняних та зарубіжних вчених, запропонуємо алгоритм формування виробничої програми підприємства, який передбачає реалізацію ряду послідовних етапів.

Отже, першим етапом виробничого планування є формування цільових орієнтирів, на які опиратиметься підприємство в плановому періоді, а також конкретизація обраних цілей у конкретних напрямках його виробничої діяльності відповідно до поставленої мети. При цьому всі поточні цілі повинні конкретизувати і втілювати в собі на порядок вищі стратегічні цілі та відповідати загальній місії підприємства.

Другим етапом процесу формування виробничої програми підприємства є проведення аналізу його виробничої діяльності за попередні періоди. Метою такого аналізу є оцінка виробничої діяльності підприємства за минулі роки, розрахунок рівня

виконання показників виробничої програми, а також аналіз причин, які призвели до виникнення відхилень фактичних показників від планових. Також у процесі аналізу важливо провести діагностику виробничого потенціалу підприємства з точки зору ефективності використання ним власних виробничих ресурсів.

Важливим третім етапом виробничого планування є прогнозування ринкової ситуації та оцінка виробничих можливостей підприємства в плановому періоді з точки зору його здатності виготовити передбачений виробничою програмою обсяг продукції. За допомогою проведення маркетингових досліджень можна розрахувати потенційний рівень попиту і визначити оптимальний рівень реалізації продукції.

Четвертим етапом процесу формування виробничої програми є порівняння прогнозованого обсягу ринкового попиту на продукцію підприємства з величиною його виробничих можливостей.

Функціонування сучасного підприємства в конкурентному середовищі пов'язане з ризиками і невизначеністю, які виникають через зміну ринкової кон'юнктури, вплив політичних, соціально-економічних та інших факторів. Через це п'ятим етапом виробничого планування на підприємстві є розробка кількох альтернативних варіантів виробничої програми, які ґрунтуються на прогнозуванні майбутнього розвитку зовнішнього середовища і передбачають виробничу поведінку підприємства в різних ринкових ситуаціях.

Шостим етапом процесу формування виробничої програми підприємства є її оптимізація, яка проводиться з метою забезпечення зростання ефективності виробничої діяльності шляхом формування оптимальної асортиментно-номенклатурної структури плану виробництва на основі раціонального використання виробничих і ринкових можливостей підприємства.

На завершальному сьомому етапі виробничого планування здійснюється вибір оптимального варіанту виробничої програми на основі максимального врахування критеріїв оптимальності та проводиться календарне планування, тобто конкретизація в розрізі часових періодів, обсягів і виконавців.

Розробка виробничої програми підприємства – це не просто планування обсягу виробництва продукції на певний проміжок часу, це пошук перспектив і нових можливостей, це комплекс різноманітних взаємопов'язаних виробничо-технічних, маркетингових, адміністративних і фінансових рішень, це вибір із переліку альтернативних варіантів найбільш оптимального.

Саме тому даний процес повинен ґрунтуватися на результатах маркетингових досліджень, які забезпечують досягнення оперативних і стратегічних цілей підприємства, ефективне використання його виробничого потенціалу та відкривають перед ним широкий діапазон можливостей для подальшого розвитку і росту.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бухалков М. И. *Внутрифирменное планирование : учебник / М. И. Бухалков. – [2-е изд. испр. и доп.] – М. : ИНФРА-М, 2001. – 400 с.*
2. *Планування діяльності підприємства : навч. посіб. / За заг. ред. В. Є. Москалюка. – К. : КНЕУ, 2005. – 384 с.*
3. Чаюн І. О. *Планування виробничої програми підприємства та її ресурсне обґрунтування / І. О. Чаюн, І. Ю. Бондар. – К. : Київський нац.-торгов. ун-т, 2000. – 126 с.*

Федюк Катерина Володимирівна, студентка 2 курсу
Юрчишин Ірина Ярославівна,
викладач кафедри гуманітарних та
фундаментальних дисциплін,

STATE REGULATION OF TOURISM IN UKRAINE

This topic is obviously relevant nowadays because tourism sphere of Ukraine is like a springboard for the development of national economy and international tourism. Developed tourist infrastructure improves the attractiveness and competitiveness country in the world, accelerates its integration into the global economy, provides a transition from the agrarian and industrial economy to the development of the economy based on the service sector.

To start with, the tourism industry has become one of the leading and the most dynamic sectors of the economy of many countries. Tourism affects the development of such sectors as trade, transport, construction, agriculture and so on; provides employment growth and socioeconomic development of the country.

World tourism is characterized by rapid development of its infrastructure. However, Ukraine, with its huge tourist potential, has rather small share of the world tourism market.

There are all preconditions for development of tourism industry in Ukraine.

Thus, the main obstacles hindering the development of tourism sector in Ukraine are economic, ecological, social and cultural factors.

As it is known, government regulation of tourist industry is a collection of methods of state governance and provides a system of legislative, executive and controlling nature, which are carried out by public authorities in the field of tourism in order to stabilize domestic tourism and adapt it to permanent changes in society. State regulation is part of the state tourism policy and includes a system of mechanisms for the coordination the tourism sector [1].

A combination of social, economic, legal and other relations that arise between people in the production and sale of the tourist product are the object of regulation in this area. As it is known, any development is implemented through a set of mechanisms. In general, treatment, the mechanism – «is the system, device, method of determining the order of a certain activity, or an internal device of the machine, equipment – system of certain parts and components, which leads them into action» [2].

State organizations in the management of tourism in Ukraine presented by the legislative and executive branches. The powers of Parliament in the field of tourism are (according to the Law of Ukraine "On Tourism"): defining the main directions of the state policy in the field of tourism; legal principles regulating relations in the field of tourism; the amount of financial security of the tourism industry in the State Budget Law of Ukraine. Management of tourism in the executive branch implemented by the Ministry Culture and Tourism, Ministry of Education, Ministry of Family, Youth and Sports [3].

One of the central executive authorities in the field of tourism is the Ministry of Culture and Tourism of Ukraine. It is in established order make proposals on public policy in the tourism and resort industry, provides its implementation, manages these fields, as well as coordination [4].